

İsa Mesih'in Düşüncesine Sahip Olmak (Hristiyan Olmak)

Müjde, Tanrı'nın Mesih'te bize açıkladığı 'İyi Haber'dir. Tanrı'nın bu kutsal sözleri yaşandıkça diri bir anlam ile bize açıklanır. Bu anlamda Müjde teorik değil, pratiktir. Müjde bir yaşam yoludur ve Müjde'nin açıkladığı bu yol tapınmanın kendisidir.

Mesih Müjde'yi yüce sevgisi ile yaşamış ve bizlere *sevgi ile yaşam* için diri bir örnek bırakmıştır. Mesih yüceliğinden soyunarak aramıza gelmiş; ve çarmıh ölümü ile bu sevgisinin derinliğini bizlere göstermiştir. Bu anlamda Mesih'in diriliş mucizesi, O'nun bütün yaşamının kutsallığının ve gerçekliğinin kanıtıdır; ya da bir başka ifadeyle *diriliş, Müjde'nin onaylanmasıdır*.

İman ile Mesih'e ölümünde bağlanmış olanlar; Mesih'in dirilişi ile O'nunla kutsal bir birleşmişlik ve paydaşlık ilişkisi içindedir (Romalılar 6:3-5, 8, 11). Bu da neden daha şimdiden göksel yerlerde oturma ayrıcalığı bağışlanmış kimseler olduğumuzu daha iyi açıklıyor (Efesliler 2:6). Böylece Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan insan, Mesih'in sevgisiyle kurtulduğunda, Adem'den gelen ölümlü benliği soyunup sonsuz yaşamı giyinmektedir. Bu da bize neden "*Hristiyan –Mesih'e benzeyen*" denildiğini açıklıyor:

Hİ.32. Niçin sana Hristiyan deniliyor?

Çünkü Mesih'in bedeninin iman ile bir üyesiyim
ve O'nun mesh edilmesini paylaşıyorum.
O'nun ismini açıklamaya,
kendimi yaşayan bir şükran kurbanı olarak O'na sunmaya,
bu yaşamda
iyi bir düşünceyle günaha ve Şeytan'a karşı durmaya,
ve bundan sonrakinde,
bütün yaratılış üzerinde
sonsuzluk boyunca Mesih'le hüküm sürmeye
mesh edildim.

Derinlemesine düşündüğümüzde gündelik yaşamda sıradan bir kelime olan "*Hristiyan*" kelimesi, aslında kendi başına bu dünyaya karşı büyük bir savunma sözü oluyor; "*Hristiyan*" kelimesi, dünyanın gidiş yönüne karşıt olarak ölümsüzlük ve sonsuzluk ile belirlenmiş olduğumuzu; Mesih'in bedeninin bir üyesi olduğumuzu, "*dünyada ama dünyadan olmadığımızı*" söyleyen bir iddia oluyor.

Mesih'in Müjdesi'ni (Sevindirici Haber) elimizde tuttuğumuzda, Mesih'in Düşüncesine Sahip Olmak (Hristiyan Olmak), ne demektir, onu anlıyoruz.

Öyleyse "*Hristiyanım*" demek, bizi nasıl bu dünyadan ayırıyor? Hristiyan Olmak bizi diğer insanlardan nasıl ayırıyor, farkımız ne oluyor? Pavlus Filipililer 2:5 ayetinde "*Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun*" diyor. Yani bizler Mesih'in düşüncesine sahip olmaya çağırılmış kişileriz. Bu ifadeyi biraz açmaya çalışırsak, çok uzun bir liste yapabiliriz; ama "*Mesih düşüncesine sahip olmak*" ifadesini kısaca anlaşılır ifadelerle özetleyeme çalışırsak şunları söyleyebiliriz:

- Dünyaya ve olaylara Mesih gibi bakmak; dünya karşısındaki duruşumuzda “*Mesih benzeri*” davranışlarla kendimizi ortaya koymak (I.Yuhanna 2:6 krş. 2:4; 1:6);
- Mesih sadece bizlere ne yapmamız ve yapmamamız gerekenleri söylememiştir; olmamız gereken kişi için bize her alanda diri bir örnek olmuştur (Yuhanna 13:15); böylece dünyada Mesih benzeri bir yaşamla, Mesih’i bütün dünyaya örnek olarak göstermek;
- Bu dünyanın ayartıları ve baskıları karşısında isyankar veya kavgacı değil; Mesih benzeri olmak (Efesliler 5:2; I.Petrus 2:21);
- Hizmetkar olmak (Matta 20:26-28, Luka 22:27);
- Kendi hoşnutluğunu aramadan Tanrı’yı hayatımızın en üst sırasına koymak (Romalılar 15:3, 5, Mezmur 40:6-8 krş. Matta 26:39 [krş. Filipililer 2:21, 22, 25-27]);
- Sevginin belirlediği bir yaşamda devam etmek –Tanrı’yı sevmek, insanı sevmek (Matta 22:37-39, Romalılar 13:8-10)...

“*Mesih benzeri*” olmaya çalışmak ya da hayatı Mesih seviyesinde yaşamaya çalışmak, insanın Tanrı suretinde yaratıldığını anlayabilmesiyle esas amacına ulaşır (Tekvin 1:26-27). İşıya 43:7 ayetinde ise Tanrı “*insanı, beni yüceltsin biçim verip yarattım*” demektedir. Böylece Mesih benzeri yaşam örneği, bizlerin esas yaratılış amacımıza dönmemiz; yaratılış amacımıza uygun yaşamamız içindir.

“İsa Mesih’in Düşüncesine Sahip Olmak (Hristiyan Olmak)” için, orijinal yaratılış amacımızı aramamız ve buna sahip çıkmamız için, Mesih’in hafif ve tatlı boyunduruğunu yüklenip, yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülükle öğrenmeyi aramalıyız (Matta 11:29). Bu şekilde sadece kendimiz için değil, birçoklarının yararını gözeterek yaşamayı (I.Korintliler 10:33) tecrübe edebiliriz; ve yaratılış amacımızı yeniden keşfedebiliriz:

WKİ.1. İnsanın varlığının en baş amacı nedir?

İnsanın varlığının en baş amacı Tanrı’yı yüceltmek ve sonsuza dek O’ndan zevk almaktır.

Bu yüzden Mesih’te yaşam –*Mesih benzeri yaşam; Mesih seviyesinde yaşam; Mesih ile yaşam*- sevgide yaşam; sevgiyle yaşam olarak kendini belli eder.

Bu yaşam Tanrı’yla Mesih’teki paydaşlık ile güçlenir ve böylece dünyaya Mesih’i sunar. Böylece dünyaya ve insana bakışımız, Tanrı ile diri bir paydaşıktan beslenir; ve bu şekilde Tanrı hayatımızda yüceltilir.

Tanrı’nın yüceliği için yaşamak, Müjde’yi yaşadığımız topluma getirmekle, Müjde’yi görünür kılmakla mümkündür. Tanrı’nın görkemini yansıtmak, insanın (komşumuzun) iyiliği için çalışmaktır.

“*Ben Hristiyanım*” diyen bir kimse, Tanrı’nın görkemini bilmesi ve Tanrı’nın yüceliğinin görünür olması için yaşadığında, insana ve topluma bereket olacaktır. Bu durumda ister gündelikçi, ister devlet görevlisi olarak çalışan bir kimse olun, ister kilisede çalışan ister seküler bir işte çalışan biri olun, işinizi (hizmetinizi) Tanrı’ya hizmet eden biri olarak yaptığınızda aracılığınızla yeryüzüne iyilik gelecektir. Aracılığınızla yeryüzüne Mesih’in şifası, Mesih’in esenliği yaşadığımız yere gelecektir. Bütün bunlar hem imanın açıklanması hem de imanın savunması olarak vardır.

Bu şekilde kiliseye giden ile gitmeyen arasındaki, vaftiz olmuş biri ile vaftiz olmamış biri arasındaki belli edecektir. "Ben Hristiyanım" diyen ile ismen Hristiyan olan biri arasındaki fark böyle belli olur; ve bu fark dünyayı her zaman etkiler...